Rüzgârlı Tepede Şenlik

Rüzgârlı Tepe o gün hiç olmadığı kadar şendi. **Gökyüzü, sanki dev bir tuvalmiş gibi rengârenk uçurtmalarla boyanmıştı.** Herkesin elinde bir ip, kalbinde tatlı bir telaş vardı.

"Haydi benim cesur kâğıt kuşum! Bulutlara gıdıklama vakti!"
(Bugün rüzgâr tam istediğim gibi, kesin en yükseğe benimki çıkacak!)

NotebookLM

“Küçük Hazine”

Kerem’in uçurtmasının kuyruğu biraz kısaydı, kanadında da küçük bir yama vardı. Ama Kerem için o, dünyanın en kıymetli hazinesiydi. Çünkü her düğümünü kendi atmış, her çıtasını kendi bağlamıştı.

Merak etme, bu düğüm seni sıkı tutacak.

(Yamalı yerinden daha çok rüzgâr alıyor, bence bu onun süper gücü.)

NotebookLM

“Neşeli Arkadaşlar”

Tepede sadece rüzgâr değil, kahkahalar da uçuşuyordu. Arkadaşları geldiğinde, gökyüzü bir renk cümbüşüne döndü. Kiminin uçurtması mavi, kimininki pembeydi; ama hepsinin neşesi aynı renkti.

"Hey Kerem! Yarışa var mısın? Son çıkan ebe olsun!"

(Hepimizinki ne güzel dans ediyor havada.)

NotebookLM

“Altın Parıltı”

Aniden, siyah parlak bir araba durdu kenarda. İçinden Bora indi; burnu biraz havada, elinde devasa bir parıltı. Çıkardığı uçurtma o kadar büyüktü ki, üzerindeki altın tozları güneşi bile kıskandırıyordu.

"Yolu açın bakalım! Kral ve altın kartalı geliyor!"

(O da ne? Benimkinin on katı büyüklüğünde...)

NotebookLM

Yanlış Bakış

Kerem bir Bora'nın gökleri kaplayan altın kartalına baktı, bir de elindeki yamalı kâğıda. Az önceki o dev hazine, gözüne bir anda çöp gibi göründü. Bakışlarını 'yukarıya', yani sahip olamadığı şeye dikmişti.

"Benimki... benimki sadece boyalı bir kâğıtmış."

(Keşke benim de babam zengin olsaydı. Bu yamalı şeyle herkes bana gülecek.)

NotebookLM

Gri Duman

Kerem’in kalbine ince, gri bir duman sızdı. Bu, kıskançlığın sisiydi. Güneş hala parlıyordu ama Kerem artık sıcaklığını hissetmiyordu. O gri sis, elindeki neşeyi yavaşça boğuyordu.

“Haksızlık bu! Neden onda var da bende yok?”

(Bora düşse keşke... Uçurtması ağaca takılsa...)

NotebookLM

Hüsran

“İstemem bunu!” dedi ve canı gibi sevdiği uçurtmasını çimlere fırlattı. Sadece olmayana odaklanan insan, elinde olanı da kaybederdi. Kerem, şükrünü o gri dumana kurban etmişti.

“Oynamıyorum ben. Eve gideceğim.”
(Bu döküntüyle rezil olamam.)

NotebookLM

Beklenmedik Misafir

Tam o sırada, kanatlarında kadim masalların tozuyla bir kuş kondu yanı başına. Bu Bilge Hüdhüd'dü. Başındaki tacı, tüylerindeki o yumuşak altın ışık, gri dumanı hafifçe araladı.

"Küçük dostum, gökyüzü bu kadar genişken, senin dünyan neden bu kadar daraldı?"

(Bu kuş... sanki içimi okuyor.)

NotebookLM

İlk Ders - Aşağıya Bak

‘Yanlış yere bakıyorsun,’ dedi Hüdhüd. ‘Dünyalık şeylerde hep yukarı bakarsan, boynun ağrır, kalbin yorulur. Çevir başını aşağı, şu yamaca bir bak.’ Kerem baktı; orada, uçurtması bile olmayan, sadece izleyen bir çocuk vardı.

“Bak! Onun elinde hiçbir şey yok ama gözlerinde sadece hayranlık var.”

(Onun ipi bile yok... Ben ise uçurtmamı yere attım.)

NotebookLM

Şükür Uyanışı

Kerem'in yanakları utançla **kızardı.** Yerdeki uçurtmasını nazikçe aldı, üzerindeki tozu sildi. Gri duman dağılmış, yerini güneşin sıcaklığına bırakmıştı. Elindekinin değerini, olmayanı görünce anlamıştı.

"Özür dilerim güzel uçurtmam. Sen benim emeğimsin."

(Şükürler olsun, en azından rüzgarla dans edecek bir arkadaşım var.)

NotebookLM

İkinci Ders - Yukarıya Bak

‘Şimdi de,’ dedi Hüdhüd, ‘başka bir yukarıya bak. Malda değil, iyilikte yukarı bak.’ İleride bir kız çocuğu, kendi oyununu bırakmış, düşen bir arkadaşının yarasını sarıyordu.

“İşte Kerem! Gerçek yükseklik budur. Eğer birini kıskanacaksan, bu kızın iyiliğini kıskan, onu geçmeye çalış.”

(Ne kadar nazik... Bora’nın altınlarından daha parlak bir kalbi var.)

NotebookLM

Hedef Değişimi

Kerem artık Bora'nın parıltısına değil, o kızın merhametine gıpta ediyordu. Kalbindeki pusula yön değiştirmişti; artık hedefi en pahalı uçurtma değil, en geniş yürekti.

"Ben de öyle olacağım. İyilikte en yükseğe ben çıkacağım."

(Haset beni aşağı çekiyor, ama iyilik göklere kaldırıyor.)

NotebookLM

Fırtına ve Sınav

Tam o anda rüzgâr sertleşti. Bora'nın o ağır, süslü uçurtması rüzgârın gücüne dayanamadı. İp koptu ve altın kartal, yaşlı bir çınar ağacının dallarına çakıldı.

"Hayır! Olamaz! En pahalı uçurtmaydı o!"

(İşte fırsat... 'Oh olsun' diyebilirim. Ama...)

NotebookLM

İyilikte Yarışmak

Kerem gülebilirdi, arkasını dönüp gidebilirdi. Ama o, Hüdhüd'ün gösterdiği "yukarıya" bakmayı seçti. Koştu, ağaca tırmandı ve rakibinin uçurtmasını kurtarmak için elini uzattı.

"Üzülme Bora! Birlikte kurtarırız. Tut elimi!"

(Şu an kalbim, uçurtmamdan bile daha yüksekte uçuyor.)

NotebookLM

Gerçek Yükseklik

“O gün Kerem öğrendi ki;
eşyada aza bakmak şükrü, iyilikte
çoğa bakmak huzuru getirir.
Uçurtması kâğıttandı belki ama
ruhu altın olmuştu. En yükseğe
o çıkmıştı, kanadında
dostluğun rüzgârıyla.”

“Teşekkürler Kerem. Senin
uçurtman... sandığımdan daha
güçlüymüş.”

(Sahip olduklarıma şükür,
olmak istediklerime gayret...
Pusulamı buldum.)

NotebookLM